

Sygn. akt IV Ka 809/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ewa Rusin
Protokolant:	Ewa Ślemp

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2015 r.

sprawy **H. W.**

syna J. i M. z domu P. (...) roku w miejscowości B. z art. 119 § 1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich

z dnia 16 września 2015 r. sygnatura akt II W 176/15

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od obwinionego na rzecz oskarżyciela posiłkowego SP ZOZ (...)w Z. 420 złotych tytułem udziału pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia obwinionego od ponoszenia zryczałtowanych wydatków postępowania odwoławczego, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa oraz zwalnia od ponoszenia opłaty.

Sygn. akt IV Ka 809/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śląskich wyrokiem z dnia 16 września 2015r. sygn. akt II W 176/15:

I. Obwinionego H. W. uznał za winnego tego, że:

- w dniu 22 stycznia 2015r. w miejscowości Z.. na ul. (...) na stacji Paliw (...) jako kierujący ambulansem marki F. (...) o nr rej. (...) dokonał kradzieży części tankowanego paliwa o wartości nie większej niż 195,30 zł na szkodę Zakładu Opieki Zdrowotnej (...),

to jest popełnienia wykroczenia z art. 119§1 kw

- w dniu 28 stycznia 2015r. w miejscowości Z.. na ul. (...) na stacji Paliw (...) jako kierujący ambulansem marki F. (...) o nr rej. (...) dokonał kradzieży części tankowanego paliwa o wartości nie większej niż 103,92 zł na szkodę Zakładu Opieki Zdrowotnej (...),

to jest popełnienia wykroczenia z art. 119§1 kw

- w dniu 04 lutego 2015r. w miejscowości Z.. na ul. (...) na stacji Paliw (...) jako kierujący ambulansem marki F. (...) o nr rej. (...) dokonał kradzieży części tankowanego paliwa o wartości nie większej niż 74,67 zł na szkodę Zakładu Opieki Zdrowotnej (...),

to jest popełnienia wykroczenia z art. 119§1 kw,

za które na podstawie art. 119§1 kw w zw. z art. 9§2 kw wymierzył łącznie karę grzywny w kwocie 300,00 (trzysta 00/100) złotych ;

II. zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100,00 (sto 00/100) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania i wymierzył opłatę 30,00 (trzydzieści 00/100) złotych

Z wyrokiem tym w całości nie pogodził się obwiniony, wnosząc apelację za pośrednictwem obrońcy.

Apelujący wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mający wpływ na jego treść polegający na wyprowadzeniu z zebranych w sprawie dowodów błędnego wniosku, że obwiniony dopuścił się przypisanych mu wykroczeń z art. 119 § 1 kw w dniu 22 stycznia 2015 roku, 28 stycznia 2015 roku i w dniu 4 lutego 2015 roku podczas gdy dowody w sprawie zebrane, a stanowiące w ocenie Sądu I instancji podstawę ustalenia sprawstwa H. W. popełnienia przedmiotowych wykroczeń w postaci zapisów nagrań monitoringu, kart drogowych, zeznań B. G., J. S., R. K., A. O. i wyjaśnień obw. H. W. nie dają podstaw do ustalenia, że zabierał w celu przywłaszczenia paliwo.

Wskazując na powyższy zarzut wniósł o zmianę wyroku w całości i uniewinnienie obwinionego H. w. od zarzutu popełnienia przypisanych mu wykroczeń z art. 119 § 1 kw.

W pisemnej odpowiedzi na apelację pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...)w Z. wniósł o nieuwzględnienie apelacji i utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Wbrew oczekiwaniom apelującego kontrola odwoławcza zaskarżonego wyroku wykazała, że Sąd Rejonowy poczynił w sprawie obiektywne ustalenia faktyczne, opierając je o prawidłowo przeprowadzone i ocenione dowody. Wnioski końcowe o sprawstwie oraz zawinięciu obwinionego co do przypisanych mu czynów, wypełniających ustawowe znamiona wykroczeń kradzieży z art. 119 § 1 kw, mieszczą się w granicach swobodnej oceny dowodów, nie sposób skutecznie zarzucić im dowolności, zaś uzasadnienie pisemne wyroku odpowiada wymogom art. 424 kpk. Ocena dowodów pozostaje nienaganną, w pełni czyni zadość kryteriom art. 7 kpk , tj. zasadom prawidłowego rozumowania oraz wskazaniom wiedzy i doświadczenia życiowego.

Niesłusznie apelujący zarzucił błędne ustalenia faktyczne, które legły u podstaw zaskarżonego wyroku. Podniesione tu argumenty mają charakter wyłącznie polemiczny z sądową oceną materiału dowodowego. Negowanie sprawstwa i winie przez obwinionego nie może stanowić samodzielnej podstawy wyrokowania, jak chce tego apelujący. W sprawie występują dowody obciążające, przede wszystkim zapisy monitoringu stacji paliw, które prawidłowo zinterpretował Sąd I instancji jako potwierdzające, że w datach wskazanych w wyroku obwiniony tankował paliwo, ale podczas tych czynności wykonywał atypowe ruchy, polegające na skierowaniu pistoletu nalewaka nie tylko do wlewu paliwa ale także do wnętrza pojazdu, do bliżej nie określonych pojemników, znajdujących się w aucie po stronie siedzenia kierowcy, jednocześnie obwiniony sprawdzał licznik dystrybutora. Dopelniającym dowodem są zeznania świadka B. G., dyrektora pokrzywdzonej placówki, która po ujawnieniu czynów rozmawiała z obwinionym, a który przyznał się do przypisanego mu procederu, prosząc jednocześnie o naganę i pozostawienie na dotychczasowym stanowisku pracy. Po

stronie świadka B. G. nie występowały jakiegokolwiek powody dla przypisania tendencyjności jej zeznań, nie pozostawała ona w konflikcie z obwinionym, także takim powodem nie jest wstąpienie obwinionego do organizacji związkowej.

Słusznie za bezsporny sąd I instancji uznał fakt wskazywania przez licznik przedmiotowego ambulansu wyższego niż w rzeczywistości stanu przejechanych kilometrów i tym samym nadmiernego zużycia paliwa, zjawiska powszechnie znanego w (...), które spowodowało szczególny nadzór eksploatacji pojazdu przez dyrektora i stopniowe obniżanie norm spalania paliwa, by je urealnić do stanu faktycznego spalania paliwa, a kierowcom uniemożliwić pozyskiwanie nadwyżek paliwa ponad dane wpisywane do kart drogowych.

Jakie treści zeznań pozostałych świadków wskazanych w apelacji (J. S., R. K. i A. O.) miałyby dowodzić błędnych ustaleń faktycznych wyroku, to z uzasadnienia apelacji już nie wynika.

Kwestia wartości wyrządzonych szkód została także prawidłowo ustalona przez określenie „ o wartości nie większej niż”, nie ma metody bardziej precyzyjnego ich obliczenia, zatem nie sposób skutecznie tego ustalenia podważyć.

Z przytoczonych względów apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Wymierzona obwinionemu - przy zastosowaniu art. 9 § 2 kw - kara łączna grzywny 300 złotych spełnia określone w art. 33 kw dyrektywy, uwzględnia zarówno stopień społecznej szkodliwości czynów obwinionego, jak również cele, jakie kara ta winna osiągnąć zarówno wobec ukaranego jak i w zakresie społecznego oddziaływania. To orzeczenie odpowiednio wychowawcze, które powinno wdrożyć obwinionego do poszanowania porządku prawnego.

O należnych oskarżycielowi posiłkowemu kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym (pkt. II) orzeczono na podstawie art.119 kpw w zw. z art. 627 kpk.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 119 kpw w zw. z art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk, uznając za uzasadnione aktualną trudną sytuacją materialną obwinionego zwolnienie go od ich ponoszenia (pkt. III wyroku).